

women to describe the impossible choices created by abortion approval systems. This democratization and internationalization of the abortion debate made the medical community's monopoly on abortion decisions impossible to legitimate, paving the way for the 1975 liberalization of the abortion law, which facilitated free abortion in practice.

The book combines an analysis of rhetoric, practice and organization. These three foci allow Lennerhed to illustrate how medical abortion discourse, popular conceptions of womanhood, abortion practice and the legal and institutional frameworks for this practice constantly reacted to and shaped one another over time. This is a complicated story for one small book (151 pages of the 208-page book are text); indeed, the book is designed to show that the Swedish history of abortion is multiple rather than singular.

As a consequence, the text points towards several areas for further study within the area of family politics. There are also a few historical turning points that could have been examined more closely. Especially fruitful might be a transnational comparative investigation of the Cold War's effects on Sweden's reproductive politics, given the timing and nature of Sweden's debate over abortion rights. Regardless, *Kvinnotrubbel* is necessary background reading for any Swedish history of family or sexuality politics.

Göteborgs universitet

RACHEL PIERCE

Rolf Hugoson, *Umeå stads historia: 1950–2010* (Umeå: Kommunfullmäktige 2016). 603 s.

Umeås historia har tidigare undersökts av Birger Steckzén i *Umeå stads historia 1588–1888* (1922) och av Sven Ingemar Olofsson i *Umeå stads historia 1888–1972* (1972), men en större studie om stadens samtidshistoria har saknats. Detta är i och för sig ingenting unikt då det råder en generell brist på kunskap om de svenska städernas utveckling och liv under det senaste halvsekle. Just därför är det så mycket mer glädjande att Umeå kommun valt att finansiera en uppföljande monografi om perioden mellan 1950 och 2010, ett minst sagt dynamiskt skeende i stadens historia.

Statsvetaren Rolf Hugoson, som är författare till boken, tar som sin utgångspunkt att "studera staden betraktad från stadshuset". En fördel med denna ansats är att den ger studien en tydlig avgränsning. En nackdel är att stadshistoriskt intressanta fenomen som stadens kulturella liv, dess näringsliv och dess sociala rörelser endast uppmärksammas i den mån något av kommunens verksamhetsområden griper in i dem.

Hugoson antyder att Olofsson i sin undersökning lade alltför stor vikt vid enskilda personers agerande. Han påpekar att angreppssättet kanske fungerade för 1900-talets första hälft. Därefter har dock stadens organisation blivit alltför komplex för att kunna förklaras av enstaka individers agerande. Hugoson lyfter istället fram den amerikanske statsvetaren Robert A. Dahls klassiska maktanalys *Who Governs? Democracy and Power in an American City* (1961) som teoretisk utgångspunkt. Dahl identifierade och analyserade staden New Havens politiska maktkonstellationer. Hans slutsats var att eliter styrde, men att makten växlade mellan olika eliter. Tyvärr utnyttjar inte Hugoson den presenterade ansatsen till att strukturera sin undersökning. I stället för en analytisk disposition i syfte att besvara en frågeställning – som givet valet av teori borde vara frågan om vem som styr staden – väljer Hugoson ett beskrivande, närmast katalogartat, upplägg. Hugosons studie är i stora drag strukturerad efter kommunala verksamhetsområden, ungefär så som de är presenterade i kommunens årsredovisning och på dess hemsida. Kapitlen behandlar i tur och ordning: det kommunala styret; skolor och utbildning; staden och regionen; planering och bostadsbyggande; bilar, broar, bussar och cyklar; transport och miljö; kommunal omsorg; fritidsgårdar, idrottsplatser och kulturhus.

Frånvaron av en övergripande analytisk eller narrativ struktur gör läsningen krävande. Hugoson redogör för verksamhetsområde efter verksamhetsområde, projekt efter projekt, men det finns inte någon röd tråd som knyter samman dem till ett större helt. Det ska sägas att många av dessa redogörelser är läsvärda i sig och presenterar viktig ny empiri. Hugoson bjuder på en del fascinerande miniatyrer som berättelsen om bostadsområdet Ålidhems tillblivelse, den Moritzka gårdens flytt, stadsbjörkarnas varierande öden och debatten om Vindelälvens utbyggnad. Det är därför synd att författaren inte gör något försök att dra slutsatser utifrån de många empiriska iakttagelserna, till exempel det slående faktum att samma personer återkommer gång på gång inom de mest skilda verksamhetsområden och projekt. Det hade onekligen varit intressant om Hugoson fullföljt sin inledande ambition och närmare analyserat dessa personer, relationerna dem emellan, om de bildade eller ingick i konstellationer, och explicit ställt frågan om vilken roll de spelat för styrningen av staden.

Det är ett mycket omfattande stoff som Hugoson presenterar, men dessvärre lämnar hantverket en del i övrigt att önska. Mest problematiskt är Hugosons förhållningssätt till tidigare forskning. Han presenterar empiri som i vissa fall redan uppmärksammats och analyserats av den historievetskapsliga forskningen utan att referera till densamma. Därmed gör han den tidigare forskningens resultat till sina. Vidare drar en del sakfel ned helhetsintrycket. Hugoson refererar exempelvis till Skogshögskolan i Umeå,

men i samband med att Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) inrättades ombildades Skogshögskolan till en fakultet vid det nya universitetet. Han borde därför ha använt benämningen SLU:s skogsvetenskapliga fakultet eller motsvarande. Hugoson nämner "Stockholms generalplan från 1960" men syftar förmodligen på 1960 års trafikledsplan för Stockholm. Alva Myrdals medförfattare till *Women's Two Roles* (1956), Viola Klein, får felaktigt heta "Ylva Klein" och blir vid ett tillfälle även refererad till som "Kleen". Till sakfelen ska läggas ett flertal korrekturfel. Boken saknar en käll- och litteraturförteckning och sakregistret är inte konsekvent genomfört.

Dessa brister till trots utgör Hugosons monografi ett välkommet bidrag till den stadshistoriska forskningen. Grundläggande empiriska studier av den svenska stadens efterkrigs- och samtidshistoria som den Hugoson har genomfört ökar vår kunskap om de ytterst komplexa fenomen som moderna städer utgör och bildar ett nödvändigt underlag för studier med mer generaliserande ambitioner.

Chalmers tekniska högskola

PER LUNDIN

Mikael Byström & Pär Frohnert, *Invandringens historia – från "folkhemmet" till dagens Sverige* (Stockholm: Delegationen för migrationsstudier 2017). 127 s.

Frågor som relaterar till migration, flyktingar och integration har stor aktualitet i den nutida samhällsdebatten. Det finns dock en brist på historiska perspektiv i denna debatt, vilket lätt leder till felaktiga slutsatser, såsom att det är *nu* som vi lever i migrationens tidsålder. Bristen på historiska perspektiv riskerar också att leda till mytbildning om gångna tiders homogenitet och ett förringande av den roll migrationen historiskt har spelat för samhällsutvecklingen. Denna kunskapsöversikt om svensk invandringshistoria är därför välbehövlig.

Kunskapsöversikten syftar till att skissera de stora dragen i Sveriges historia rörande invandring och integration under tidsperioden 1933–2016. Förutom själva politiken i form av lagar och regelverk, intresserar sig författarna för dimensioner såsom bakomliggande faktorer till politikens utformning samt praktiken, till exempel faktisk invandring och samhällsdeltagande. Sammantaget kan detta tyckas som ett stort åtagande för en skrift på 127 sidor med en luftig och läsvänlig layout. Men som just kunskapsöversikt fungerar publikationen utmärkt. Den har en bra balans mellan Sveriges generösa och restriktiva tendenser; författarna gör sig således varken skyldiga till skön- eller svartmåling av Sveriges invandringshistoria. Det märks helt